

[Udenrigsministeren.]

med en konvention om beskyttelse af diplomater, hvor man også prøver at gribe fat på, om jeg så må sige, asylproblemet, som er noget helt centralt, og også den vil selvfølgelig få Danmarks støtte.

Vi er altså parat til dels internationalt at støtte, hvor vi overhovedet kan, i samarbejde med andre regeringer, dels derefter at drage de nationale lovgivningsmæssige konsekvenser af disse internationale vedtagelser.

Knud Østergaard: Jeg takker igen udenrigsministeren for svaret. I Europarådets politiske komité, hvor jeg har den glæde at være medlem, skal vi behandle denne sag og kommer også dér ind på sanktionsproblemet. Om end jeg ikke normalt er begejstret for at have regeringen bag mig, er jeg det altså i denne sag.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Hr. Knud Østergaards temperament og mit er åbenbart forskellige. I en så alvorlig sag er jeg meget glad for at have hr. Knud Østergaard og hans parti bag mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ellen Strange Petersen* til socialministeren:

„Hvilke planer foreligger med hensyn til Livøs fremtid?“

(Spm. nr. 175).

Skriftlig begrundelse.

I flere år har det været drøftet, hvorledes Livø i fremtiden kunne anvendes. Ifølge Jyllands-Posten for 12. marts i år er øen, der ejes af staten og omfatter landbrug, boliger m. v., nu kun beboet af en enkelt mand, og selv om sagen om Livøs anvendelse er vandret gennem mange ministerier, synes ingen i dag at kende konkrete planer for øens fremtid.

Ellen Strange Petersen: Baggrunden for mit spørgsmål om Livøs fremtid er den meddelelse, man har kunnet læse i dagspressen om, at der endnu ikke er truffet nogen afgørelse om, hvad der skal ske med øen. Jeg synes, det er sådan et ualmindelig dejligt område, så jeg håber meget, at man inden

sommeren finder ud af, hvad den kan bruges til. Jeg mener, det må være muligt at finde løsninger, som bevirker, at befolkningen virkelig kan komme til at nyde godt af øen, uden at det skal påføre staten øgede udgifter.

Jeg vil gerne nævne, at der er 600 tdr. land, hvoraf en hel del har været brugt til landbrug, men nu er sået til med græs. Der er landbrugsbygninger, der står tomme, og der er en række bygninger, der kan bruges til beboelse, til cafeteria, eller hvad man nu kunne tænke sig. Der er vandværk, der er el-værk, der er en båd, som hidtil har sejlet passagerer gratis over — jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor det skal foregå gratis. Der er alt tænkelig godt på Livø, f. eks. 200 tdr. land skov og meget andet. Det eneste, der ikke er i øjeblikket, er altså liv. Der er, fremgår det af pressen, nu kun tilbage en enkelt mand, som fører tilsyn med bygningerne. Derfor spørger jeg socialministeren: hvad skal der ske med øen?

Socialministeren (Eva Gredal): Når der spørges, hvilke planer der foreligger med hensyn til Livøs fremtid, må jeg svare, at det nu er helt klart, at der ikke foreligger nogen anvendelsesmuligheder, der berettiger til, at øen fortsat skal høre under socialministeriet.

Øen har i de senere år bl. a. været anvendt som feriested for åndssvageforsorgens klienter, men det drejer sig jo kun om ét feriested blandt mange rundt omkring i landet, der bruges til dette formål, og der er ikke andre anvendelsesmuligheder inden for ministeriets område. På denne baggrund vil man kunne forstå, at det er blevet anset for nødvendigt at inddrage flere andre ministerier i overvejelserne om øens fremtid.

De drøftelser, der har været ført, viser imidlertid, at heller ikke andre forvaltningsområder end det sociale har et aktuelt behov for at bruge Livø. Når for sorgen må konstatere, at en af dens faste ejendomme ikke længere kan finde anvendelse til hidtidigt formål, og der heller ikke foreligger andre formål at overføre den til, er den sædvanlige fremgangsmåde, at ejendommen søges solgt på det åbne marked til en pris, der kan accepteres af ligningsdirektoratet, og sådan, at salget naturligvis forelægges finansudvalget. Det, som gør, at denne